

עפ"א 32254/01-16 – נדים חמוד נגד ועדת מקומית לתכנון ובניה שפלת הגליל

בית המשפט המחוזי בחיפה שבתו כבית-משפט לעערורים פליליים

עפ"א 16-01-32254 חמוד נ' ועדת מקומית לתכנון ובניה שפלת הגליל
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת תמר שרון נתנה אל
מערער נדים חמוד ע"י ב"כ עוה"ד ש' בלומנפלד ואח'
נגד ועדת מקומית לתכנון ובניה שפלת הגליל ע"י עוה"ד רן
משיבה עמייאל

פסק דין

1. בתיק זה הוגש ערעור על הכרעת הדיון וגורר הדיון, שניתנו בעניינו של המערער, בתיק תוב' 16194-10-11 בביבמ"ש השלום בעכו (כבוד השופטת זהבה בנהר), ביום 3.1.16.

ביום 11.2.16 נשמעו טיעוני הצדדים בערעור ובסיום הדיון נעתרתי לבקשת ב"כ המערער להמציא פסיקה וקבעתי, כי הוא רשאי להמציאה (לא טיעונים נוספים) עד לא יאוחר מיום 18.2.16 וכי לאחר מכן, ינתן פסק דין בלשכתו וישלח לצדים.

2. ביום 21.2.16 הודיע ב"כ המערער, שהמערער חוזר בו מהערעור על הכרעת הדיון וביקש לקבוע ישיבה נוספת, בה יוסיף טיעונים לעניין גורר הדיון.

נעתרתי לבקשת וקבעתי ישיבה, לשם כך, ליום 27.3.16. מטעמים שונים, שאינם תלויים בבית המשפט, נדחתה הישיבה מספר פעמים ובסופה של דבר היא התקיימה ביום 28.6.16. בישיבת יום 27.3.16 ניתן צו עיכוב ביצוע של תשלום הקנס.

3. בתחילת הדיון, שהתקיים ביום 28.6.16, הוחלו דברים בין ב"כ הצדדים ולאחר דיון, שלא לפרוטוקול, ובהתמלצת ביהם"ש, הסכימו שני הצדדים כי הקנס, בסך 60,000 ל"ג, שהושת על המערער בגין דיון של בימ"ש קמא, יופחת לסך של 50,000 ל"ג, כאשר כל צד יהיה רשאי לטעון לגבי אופן תשלום הקנס בבית המשפט יחליט בעניין זה. עוד הסכימו, כי כל שאר רכיבי הענישה אשר השית בימ"ש קמא על המערער,

עמود 1

וותרו בעינם.

להלן טיעוני הצדדים לעניין אופן תשלום הקנס:

4. **ב"כ המערער** טען, כי מצבו הכלכלי של המערער קשה וכי אין הוא יכול לשלם יותר מאשר **לנ** בחודש ולכן ביקש לאפשר לו תשלום את הקנס ב- 50 תשלוםמים בני 1,000 **לנ** בחודש, כאשר התשלום הראשון יקבע לעוד חודשים מהווים.

לדבריו, המערער מפרנס יחיד את משפחתו, המונה 6 נפשות - הוא אשתו וארבעת ילדיהם, בני 10, 8, 6 ו嬗ה.

ב"כ המערער הגיע אסופה פסיקה, ש לדבריו דומה מאד למקורה דין ובנה נפסקו סכומי קנס קטנים בהרבה. עוד טען, כי המערער מרכין ראשו ומכבד כל החלטה וכל המלצה של בית המשפט וכי יש לזקוף זאת לזכותו.

נתען עוד, כי על בית המשפט לזכור, של מדינה יש סמכות לבדוק להרים את הנכס בעצמה ולהטיל את הוצאות ההרישה על הנאשם ולא ברור לו מדוע המדינה אינה ממשת זכות זו, במיוחד לאור טענה ב"כ המדינה, לפיה סעד ההרישה הוא הסעד העיקרי במקרים מסווג זה ולא הקנס, שבא להעניר את קופת המדינה.

5. **ב"כ המשיבה** טען כי הקנס, בוודאי לאחר ההפחתה שנעשתה, הוא קנס סביר ואף נטה לקולה וכי הפרישה של 30 תשלוםמים חדשים שקבע בית משפט כאמור, היא פרישה סבירה ומקובלת ואין מקום להתערב בה.

לדבריו, בחודשים שעברו מחודש ינואר 2016, שאז נוצר דין בפועל קמא ועד היום, היה על המערער להיעזר לתשלום קנס. עוד טען, כי המערער לא הציג כל נתונים סוציאליים, שיש בהם כדי לשנות מפסיקת בית משפט קמא בעניין אופן תשלום הקנס.

בסיום דבריו ציין ב"כ המשיבה, כי לו היה המערער מגיע היום לביהם"ש לאחר שביצע את צו ההרישה שהוצאה על ידי ביהם"ש קמא, שהוא לב גזר הדין, עמדת המשיבה לעניין הקנס ולענין התשלומים, הייתה מתוחשבת יותר.

דין והכרעה

6. משוחרר בו המערער מערכו על הכרעת הדין, אני דוחה חלק זה של העrüור.

אשר לכנס, שהוושת על ידי בימ"ש קמא - נוכח הסכמת הצדדים, אני מורה על הפקחת הכנס ב- 10,000 ₪, כך שסכום הכנס עומד על סך של 50,000 ₪.

לענין הפרישה לתשלומיים -

7. הלכה היא, כי ערכאת הערעור איננה נוטה להתערב בענישה, אלא אם היא חרגת באופן קיצוני, מרמת הענישה הרואיה. הלכה זו יש להחיל גם על פרישת קנס לתשלומיים. במקרה דנן, בימ"ש קמא פרס את תשלום הכנס ל- 30 תשלוםם - פרישה משמעותית, אשר על פניה הדברים אין מקום להתערב בה.

עיינתי בזרוי הדין שהמציא ב"כ המערער לעוני, וכן ברובם (אם כי לא בכללם) חולקו הכנסות לתשלומיים נוספים. עם זאת, קיימים גזרי דין רבים, בהם חולקו הכנסות לתשלומיים מעתים יותר.

מדיניות הענישה לגבי חלוקת קנס לתשלומיים צריכה להיות כזו, אשר (בשים לב גם יכולת התשלום של הנאשם) לא תפגע, באופן משמעותי, באפקטיביות הענישה.

כבר נאמר - וראה אני עין בעין עם אמירה זו, כי:

"... פרישת הכנס לתשלומיים כה רבים מחייבת לפחות את מטרת הענישה; מטילה עומס לא מצדך ולא ראי על המנהלה של מערכת המשפט ועל המרכז לגביית קנסות שתוצאתו בΖבוז כספי הציבור; מעמידה בספק את אפשרות הפיוקח, המעקב והביקורת על תשלום הכנס; ופוגעת באפקטיביות הענישה ובגורם ההרתעה.

הכנס הוא בבחינת עונש ולא היטל חודשי בתשלומיים נוחים על-חשבון הציבור. את ההלוואה לתשלום הכנס - אם בכלל הם זוקקים להלוואה - עליהם ליטול במקום אחר ולא מהמדינה. בית משפט קמא לא טרח אפילו לחיב את הנהנים מפרישת התשלומיים הנדייה ויוציאת הדוף בתשלום Tospat, כאמור בסעיף 66(א) סיפה לחוק העונשין, התשל"ז-1977. כך, התמסמו, כאמור לעיל, אפקט הענישה וההרטה" - ע"פ (מחוזי ת"א) 71786/03 מדינת ישראל-הועדה המחויזת לתוכנו ולבניה מרכז נ' שמעון אלעזר (14.4.2005) (שם, בפסקה 18).

8. בעניינו, המערער לא הביא כל ראייה לכך שאין ביכולתו לשלם את התשלומיים, או שיקשה עליהם לשלםם.

סעיף 40ח' לחוק העונשין, התשל"ז-1977 קובע, כי בקביעת מתחם העונש ההולם לענין קנס, על ביהם"ש

להתחשב [בנוסף על האמור בסעיף 40ג(א)] גם במצבו הכלכלי של הנאשם. אולם, הסעיף מתייחס רק למתחם הকנס ההולם, אך סבורתני שיש להחיל את העיקרון שנקבע בו, בדבר התחשבות במצבו הכלכלי של הנאשם, גם על פritis ה`הknas` לתשלומים.

9. אלא, שכאמור - המערער דין לא הביא ראיות באשר במצבו הכלכלי, כפי שהיא עליו לעשות לו רצה שביהם"ש יתחשב, באופן משמעותי, במצב זה. מקום בו רצה הנאשם לטען לקיומן של עבודות, הרלבנטיות לעניין העונש, עליו להביא ראיות להוכחתן.

סעיף 189 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד" פ"), קובע כי לאחר שהתובע סיים להביא ראיות לעניין העונש, "**רשיי הנאשם לנוהוג, לעניין העונש, כאמור בסעיף 161 או למסור הودעה בלי להחקיר, וכן רשיי הוא להביא ראיות להקלת העונש**" (ההדגשה אינה במקור) (סעיף 161 לחסד"פ קובע, כי הנאשם רשאי להעיד כעד ההגנה, אז יהיה עשוי להיחקר חקירה שכגד, או להימנע מהheid).

בר依 כי משקלה של "מסירת הודעה בלי להחקיר" נמוך הוא. אך, בודאי, כאשר מדובר בטענה לעובדות,جبיהן ניתן להמציא ראיות.

10. בעניינו, לא הובאו כלל ראיות לעניין מצבו הכלכלי של המערער. לא הוגש כל מסמך בעניין זה והמערער עצמו לא העיד לעניין העונש. כל שנאמר בדברים"ש קמא מפי סגנורו של המערער הוא, "שלא מדובר, בלשון המעטה, באדם שהמאה מצויה בכיסו" (עמ' 30 לפ"ו קמא, ש' 6). אולם, בדיון בפני נטען שהמערער מפרנס היחיד של משפחתו, המונה 6 נפשות (כולל המערער) אולם בכך אין די כדי שאוכל לקבוע כי ידו של המערער אינה מוגנת לשלם את ה`הknas` בפרישה של 30 תשלומים שנקבעה על ידי ביהם"ש קמא, היינו - בתשלומים של 2,000 ₪ בחודש.

למעשה, עקב הפחתת ה`הknas`, היה עליי להעמיד את מספר התשלומים על 25, אולם, בנסיבות העניין, אותיר את מספר התשלומים שקבע בים"ש קמא בעינו, תוך ביצוע התאמה מסוימת, על מנת שהסכום של כל תשלום ותשלום יהיה זהה.

11. סופו של דבר, אני מורה כדלקמן:

א. הערעור על הכרעת הדין נדחה.

ב. הערעור על גזר הדין מתתקבל, חלקית, באופן שהshit בים"ש קמא על המערער עומד

על סך של 50,000 ₪ בלבד, נכון להיום.

הकנס ישולם ב- 22 תשלום חודשיים שווים ורכופים, בני **1,562.50 ₪** בחודש.

התשלום הראשון ישולם ביום 20.7.16. שאר התשלומים ישולם בכל 20 לכל חודש שלאחר מכן.

לא ישולם תשלום אחד או יותר, במלואו ובמועדו, תעמוד כל יתרת התשלום לפערן מיידי.

ג. יתר חלקו גזר דין של בימ"ש קמא יootרו בעינם.

המציאות תמציא את פסק הדין לצדדים ותשגורר את התקיק.

ניתן היום, כ"ג סיון תשע"ו, 29 יוני 2016, בהעדר הצדדים.